

at de store engelske og amerikanske Flaader endnu rette sig efter det Marryhatfse System, og hvad i al Verden kunde det da nytte for vore Koffardimænd at komme med et for de større Marinere usforstaaeligt Signalsystem; det vil jo ikke være til allermindste Nytte, men snarere til Skade. At man sender Exemplarer omkring til vore forskjellige Havne, kan jo være godt nok, men jeg troer slet ikke, at det vil nytte; overhovedet mener jeg, at man, inden man gif til denne Udgift, der dog er af en vis Betydning — 2655 Rd. for et eneste Værks Udgivelse er ikke et saa lidet Beløb — skulde have forvisset sig om, at det virkelig er Tilfældet, at de store Handelsflaader havde antaget Systemet, og vi kunde som en Nation, der kun har en lille, ubetydelig Deel af de seilende Handelsflåde, meget godt have ventet, indtil det var indført andre Steder i det Omfang, at Nøden tvang vore Skipperne til at sætte sig ind i dette meget vidtløftige System; det havde da været en Sag at forelægge Thinget til Afgjørelse. At Værket er blevet oversat med en Bekostning af 500 Rd., skal jeg ikke videre omtale, naagtet det i Udvalget dog har været nævnt, at man ansaae det for en meget høj Betaling. Det synes i det Hele, at Marineministeriet har gjort en Indskyldelse gjældende, som det havde været bedre, at Indenrigsministeriet havde afviist, indtil det havde erkjendigt sig hos andre Autoriteter, navnlig hos dem, jeg nævnte. Jeg kan i dette Dieblit ikke behøve mig til at stemme for, at dette Beløb skal bevilges.

Indenrigsministeren: Forsaavidt den ærede Taler har spurgt om, hvorlangt det er kommet med Salget, da er dette Noget, hvorpaa jeg selvfølgelig ikke kan svare, idet det kun er et Par Uger siden, at Værket er sendt i Boghandelen, og det er desuden ligesvem, at selv om det finder allerstørst Indgang og Bifald, kan dette kun vise sig langsomt og efterhaanden, men paa en Tid, da de Allersærreste maaskee endog her paa Pladsen ere komne til Kundskab derom, kan der fornødigviis ikke være Tale om at udrette Noget i et Par Uger. Det fremgaaer tilstrækkeligt af hvad jeg har anført, at Indenrigsministeriet ikke har meent, at Sa-

gen ved den første Skrivelse til Marineministeriet for dets Vedkommende var afgjort, men det er Marineministeriet, som har tillagt den en større Betydning, end der laa i den, og efterat Exemplarer vare sendte til Indenrigsministeriet, er der strax gjort opmærksom paa, at der maatte være Misforstaaelse tilstede, at det vilde have været correct at komme med et Forslag herom paa Finantsløven og lade Sagens Udfald være afhængig af den Beslutning, der her blev tagen. Misforstaaelsen er nu engang tilstede og det uden nogensomhelst Skyld hos min Forgænger eller min Forgængers Forgænger i Ministeriet; men man har tillagt Ministeriets Erkjendelse af, at det var Noget, som ogsaa det vilde søge at fremme, en for stor Betydning. Udgiften er ikke afholdt, fordi den ikke var bevilget, men det forekommer mig, at det ikke vilde være rigtigt, dersom man ved at nægte den vilde desavouere Indenrigsministeriet. Jeg kunde forstaae det, dersom der var en stor Tendents hos Ministeriet til at gjøre Udgifter paa egen Haand og bagefter fordre dem ratihaberede paa Tillægsbevillinger, men dette er saa langt fra, at jeg nok tør sige, at Embedsmændene i Ministeriet i den Henseende ere ligesaaaarvaagne som Finantsudvalget. De ere blevne overraskede ved at see, at Sagen var afgjort, efterat de Intet havde hørt om den fra 1857—1861, og der har altsaa ingen Anledning været til at komme med Forslag derom paa Finantsløven, men saaledes som Sagen nu foreligger, mener jeg, at der ikke er Grund til at desavouere Indenrigsministeriet og der-ved fremkalde Forlegenheder, hvortil der efter min Mening ikke er tilstrækkelig Anledning. Om Systemets Godhed kan jeg ikke meddele andre Oplysninger end dem, jeg har meddeelt. Der er fra Ministeriets Side kun solgt de 150 Exemplarer, som ere overtagne af det slesvigiske Ministerium, hvorved der altsaa er afgaaet 300 Rd. i den Sum, hvorom her er Tale.

Müller: Jeg tillod mig under denne Sags første Behandling at henlede det ærede Things Opmærksomhed paa den Post, som her er under Omtale, og den ærede Minister yttrede da at der maatte være et fælles Sprog, at det